

14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Αὐξεντίου δσίου (†470). Ἀβραὰμ (ε' αἱ.) καὶ Μάρωνος (δ' αἱ.) τῶν δσίων.

Ὕχος γ'. Ἐωθινὸν γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδαις τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὅδατα. Άπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθεμελιώσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὁρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλω τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοί, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

὾τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ί, καὶ φάλλοιμεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ, καὶ τοῦ Ἅγίου Προσόμοια γ'.

Ὕχος Γα φ

K Νη Γα
ν ρι ι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος
σε ε ει σα α α α κου ου σο ο ον ον
σα α κου σο ον μου ου Κυ ν ρι ι ι ε ε
ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα α προ ο ος
σε ει σα α α α κου σο ον μου ον προ σχες τη φω
Πα νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου
Κε εν τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει
Γα σα α κου σον μη Κυ ν ρι ι ε
K Γα Νη Γα
α τεν θυν θη η τω η η προ ο σεν χη η η η
Πα μου ως θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο
ο ο ο ον σον ε παρσις τω ω ω ων χει ει ρω
ω ων μου θυ σι ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι
νη ει σα α κου σον μου ου Κυ ν ρι ι ε

Ὕ Στιχολογία. ρ χ
ν

Θ Γα
ον Κυ ρι ε φν λα κην τω στο μα τι μου και

θυ ν ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου **Γ**
M ^{Γα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γας πο
 νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν
 α μαρ τι αις **Γ**
S ^{Γα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν
 και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων
 αυτων **Γ**
P ^{Γα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
 ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
 την κε φα λην μου **Γ**
O ^{Γα} τι ε τι και η προ σεν χη μου εν ταις εν δο
 κι ι αις αν των **υ** κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας
 οι κρι ται αυτων **Γ**
A ^{Γα} κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
 σαν **υ** ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε
 σκορ πι σθητα ο στα αυτων πα ρα τον A δην **Γ**

O Γα ω τι προς σε Κυ ν φι ε Κυ φι ε οι ο φθαλ μοι

μου ρ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε ληστην ψυ χην μου ιι

Φ Γα ω ν λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν ιι

Π Γα ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι Δ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω ιι

Φ Γα ω νη μου προς Κυ φι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ φι ον ε δε η θην ιι

E Γα κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θηι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ιι

E Γα ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μ8 και

συ εγνως τας τρι β8ς μ8 ιι

E Γα ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρυ ψαν πα γι δαμοι ιι

K Γα α τε νο ουνεις τα δε ξι α α και ε πε βλε
 πον ^υ_ϙ και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωμε ^ρ_॥

A Γα πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε στιν
 ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^ρ_॥

E Γα κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα
 συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων
 των ^ρ_॥

Π Γα ρο σχεσπρος την δε η σι ι ιν μου ^υ_ϙ ο τι ε τα
 πει νω θην σφο δρα ^ρ_॥

P Γα ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με ^υ_ϙ ο τι ε
 κρα ται ω θησαν ν περ ε με ^ρ_॥

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου ^{Γα}
^υ_ϙ του ε ξο μο

X Πα λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου ^ρ_ϙ

T Γα ω σω σταυρω χρι στε Σω τηρ θα να του κρα τος
 λε λυν ται ^υ_ϙ και δι α βο ο λου η πλα α νη κα α τηρ γη

η ται ^{Γα} γε νος δε αν θρω πω ων πι στεισω ζο με νον [♀] ^π ^η ^υ
 ν

μνον σοι καθ ε κα στην προ σφε ρει ει ^π ^η ^υ
 ιι

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^Χ ^π ^η ^υ ε ως ου αν τα πο δω ως

μοι ^π ^η

Π ^{Γα} ε φω τι σται τα συμ παν τα τη α να στα σει σου

κν ρι ε και ο πα ρα δεισος πα α λιν η νε ω ωκται ^π ^η

Γα πα σα δε η κτι σις α νεν φη μον σα α σε ν μνον σοι

καθ ε κα στην προ σφε ρει ει ^π ^η ^υ
 ιι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^Χ ^π ^η ^υ ει σα α κε

σον της φω νη ησμου ^π ^η

Δ ^{Γα} ο ξα ζωτου Πα τρος και του γι ου την δν να μιν

και Πνευ ματος α γι ι ου ν μνω την ε ξου σι ι αν

Γα ^π α δι αι ρε τον α κτιστον Θε ο τη τα Τρι α δα

ο μο ο ου σι ι ον την βα σι λεν 8 8 σαν εις αι ω

να αι ω νο ος ^π ^η ^υ
 ιι

Ἐτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὕτα σου προσέχοντα **υ χ** εις την φω νην

Πα

της δε η σε ω ως μ⁸

T^{Γα} ον σταυρον σου τον τι μι ον προσκυνου μεν Χρι

Πα

στε και την α να στα σι ιν σου ν μνουμεν και δο ξα ζο

ο μεν **π⁸** τω γαρ μω λω πι σου η μεις οι πα αν τες ι

α α θη η μεν **υ**

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, **υ ρ** τις ν πο

στη σε ται **υ χ** ο τι πα ρα σοι ο ι λα ασμος ε ε στιν **π⁸**

Πα

Γ^{Γα} μνουμεντον Σω τη ρα τον εκ της Παρθε νου σαρ

κω θεν τα **π⁸** δι η μας γαρ ε σταυρω ω ω θη **π⁸** και

τη τρι ι τη η με ε ρα α νε στη **π⁸** δω ρου μενος η

μιν το με γα ε ε λε ε ος **υ**

Στίχ. ζ'. Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου **υ χ** ηλ πισεν η ψυ χη

Πα

μον ε πι το ον Κυ ρι ι ον **π⁸**

T^{Γα} οις εν Α δη κα τα βας Χρι στοσευ ηγ γε λι σα α **♀**

Πα

Γα

Στίχ. Ζ. Ἀπὸ φυλακῆς προωῖας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς προωῖας

πι

Πα

Γα

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἅγιου.

Ἐδωκας σημείωσιν. Ἡχος Βου

Στίχ. Η' Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

τον Ισ ρα ηλ Δ ρι εκ

ντι ε χα ρι σμα α των την αυ ξησιν θε ο ο θεν α

πει λη φας θε ρα πεν ειν νο ο σγς δαι μο νας ε

λα αυνειν τη ε πι κλησει τχ ροι στρ δη πε πει στεν

με νος και τη ης τχ Πνευ μα τος παμ μα καρ θει ας χα

ρι τος εμ φο ρη θεις και δυ να με ως ω σα φω ως

κυ βερ νω με νος προς γα λη η νην προ σωρ μισας

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον δη παν τες οι λα οι

X α ριν των ι α σε ων και των θαν μα των ε

πλη τησας κα θαρ θει εις την δι α νοιαν πα θω ων

γαρ νο ση μα τα πακαισαρ κος τον ζο ο φον και την τρι κυ

μι ι αν δη α πε τι να ξω και φαι δραν την της ψυ

χη ης ειρ γα σω κα τα στα σιν εν τεν θεν και δι ε

λαμ ψας εν Μο να στων ο μη γυ ρε σι δυ σω πω ων

τον Φι λαν θρω πον δη ν περ των εν φη μν των σε

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυ ρι ου ^Δ^χ με ε νει εις τον αι ω να ^β
A ν ξη σας το τα λα ντοντο πι στευ θεν σοι μα κα
 ρι ε ^χ δα ψι λω ως ερ γα σα μενος ^χ και σπει ει ρας εν
 δα κρυ σιν ^Δ^χ εν α γαλ λι α α σει ^χ Πα τερ νυν θε
 ρι ι ζεις ^Δ^χ πο λυ πλα σι ο να χα ραν ^Δ^χ και θυ μη
 δι ι αν ον τως δρε πο μενος ^χ ως ε χων παρ ρη σι
 αν ^χ προσ τον Δε σπο την δυ σω πη σον ^χ υ περ των
 α νυ μνηντων σε ^Δ^χ θε ο φο ο ρε Αν ξε ντι ε ^β

Δόξα. Τοῦ Ἅγιου.

Ἄγιος Παῦλος Νη^Ω

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και γι ω
 Πνε ε ε εν μα α α α τι ^δ

Μέλος Σίμωνος Καρᾶ.

Ἄγιος Παῦλος Νη^Ω

H κα θα ρα τη Πνευ μα ^χ τος τη Α γι ς
 Σο ο φι ι α ^β σκη νω σασα εν τη κα θα ρα κα
 αρ δι α ^{Nη} ση παμ μα κα ρι στε Αν ξε ε ε

Νη
 ντι ι ι ι ε ο ο ο σι ι ι ε ε ε
 Πα α α α α τερ δι κα τα των πνευ μα των της
 πο ο ο νη η ρι ι ι ας φο βε ρο ον σε
 δι ω κτην α α νε ε ε ε δει ει ει ει ξε δι και
 συ μο ο νο ον φο βε ε ε ρον δι αλ λα και
 κρυ πτω ων νο ση μα τω ω ων ι α α α α
 τρο ο ον δι ο παρ ρη σι ι αν κε κτη η με
 ε νος προς τον φι λαν θρωω πον Θε ε ε ον δι
 Δι
 τη α πα αν στω πρε ε σβει ει ει ει ει ει
 α α α α πρε σβει ει α α α σγ δι των ψυ χι
 κων η μας πα α α θων δι και σω μα τι κω ων
 ε λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω σον δι

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄχος Γα φ

Κ Νη
 αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω
 Πα
 νας των αι αι ω ω νωων α μη ην π

Π Nη ω ω ω ως μη η θαν μα α α σω μεν
 το ov θε ε αν δρι κο o ov σου ου π α
 σε ε βα α α σμι i i ε ε πει ραν γα αρ αν
 δρος μη δε ξα με ε ε νη πα να α α μω με
 ε τε κε ες α πα το o ρα γι νι νι o ov εν
 σα α αρ κι i τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος γεν
 νη θε ε εν τα α A α μη η η το o o ρα μη
 δα μως ν πο μει να αν τα α τρο o o πην η φυρ μο o
 o ov η η δι αι ρε σι iv αλλ ε κα τε ρας ου
 σι i i i ας την i δι o τη η τα σω ω ω α
 αν φυ ν λα α α ξα α α αν τα α δι o Μη τρο πα
 α αρ θε νε Δε ε σποι να αν τον i κε τεν ε σω ω θη η
 η η η ναι τας ψυ χα ας τωων oρ θο δο o o
 ξω ως Θε o το o o κο ov o μο o λο γου ντω ων
 Nη σε ε ε ε Γα ιι

* * *

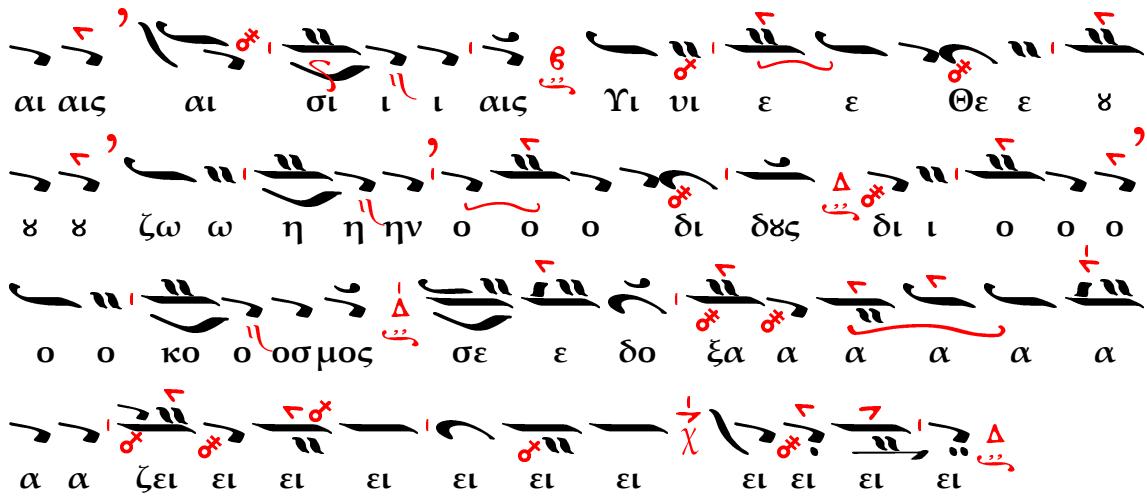
Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γεόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γεὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἔξηγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

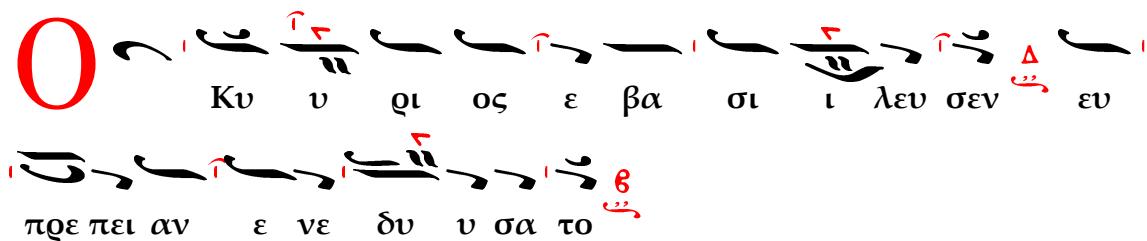
Ἄρχος Δι Θ.

Φως ι λα α ρο ο ον α γι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τα
 8 8 Πα α α τρος ον ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δν ν ν ν σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

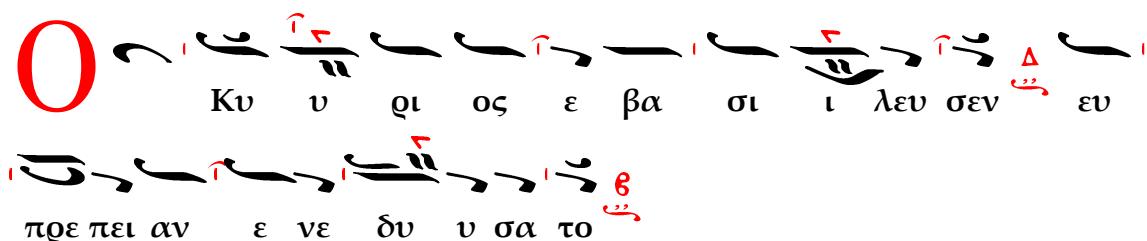

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

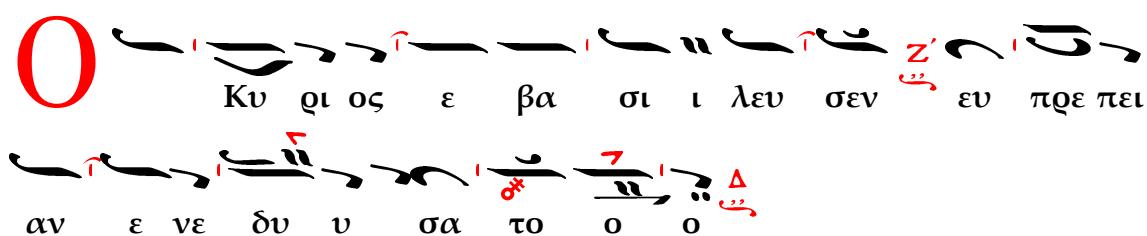
Ἄχος Δι θ.

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴν δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἔκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱεροιμονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Οἱερεύς: Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης: Ἄμην.

Οἱ προεστῶτες ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ

Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Της παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔσαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

·Ο ιερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο χορός· Αμήν.

·Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

·Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

·Ο χορός· Σοί, Κύριε.

‘Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Είη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εύλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο χορός· Άμην.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἄχος Γαφ

Γα
Ο τω πα θεισου χρι στε α μαν ρω ω σας τον η λι
πρ
Γα
ι ον ♀ και τω φω τι της ση ης α να στα σε ως
φαι δρυνας τα συμ παν τα προσ δε ξαι η μων τον ε σπε
οι νον ν μνον φι λα αν θρωω πε

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμήν,
τὸ δὲ Ἀμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεσεζωσατο

H ζωοδόχοσου εεγερσις Κυριετην
 οικουμενην πασαν εφωτισε και τοι διον πλαα
 σμαφθαρεν ανεκααλεσαατο διοτηςκαταραστου
 Αδαμαπαλαλαγεεντεσβοωωμεν παντο
 δυναμεκυνριεδοοξαασοι
Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ητισουουσα

λευθησεεται

Θ εοςυπαρχωναναλλοιωτοσαρκιπαα
 σχωνηλλοιωωσαι ονηκτισιμηφερουσακρε
 μαμενονοραν τωφοβωεκλονειτοκαιστε
 νουσανυνμνειτηνσηνμακροθυμιανκατελ
 θωνενΑδηδετριημεροσανεστης ζω
 ηντωκοσμωδωρουμενοςκαιτομεγαεε

λε ε ος ρι

Στίχ. γ. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, χ υ ρ
εις μα κρο ο

τη τα η μερων π
τη τα η μερων

Ι Γα να το γε νος η μων εκ του θα να του χριστε λυ
πα υ πρ θα να τον υ πη νε εγκας ρα και τρι η μερος εκ
νεκ ρων α να στας σε αν τω συν α νε στη σας τους
πα σε θε ο ον ε πι γνον τας ρα και κοσμον ε φω τισας Κυ

ν ρι ε δο ο ξα α σοι ρι

Ἅχος Γα φ

Δ Νη ρο ρο Γα πα τρι ι ι ι και γι νι ω και
ο ξα α πα τρι ι ι ι και γι νι ω και

αι Α γι ι ω ω Πνε ε εν μα α α τι ι π
αι Α γι ι ω ω Πνε ε εν μα α α τι ι π

Κ Νη ρο ρο Γα αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω

ωναςτωναιαι ω ω ω νωων α μη ην π
ωναςτωναιαι ω ω ω νωων α μη ην π

Α Νη ρο ρο Γα σπο ο ρως ε εκ θει ει ου Πνε εν μα τος ρ βου λη

σει δε Πα α τρος σν νει λη φα ας γι ον το ον του ου ου

Θε ε ε ε ου ου πρ εκ Πα τρος α μη το ο ρα προ

των αι ω ω ωνων υ ν πα α αρ χο ο ο ον τα α π
Νη δι η μας δε ε εκ σου α πα το ο ρα γε ε ε
Γα
 ε γο ο νο ο ο τα υ π σα ρκι ι ι α α πε ε κυ ν
Πα
 ν η η η η η σα ας π και βρε φο ος ε ε γα λου
Νη
 χη σα ας δ δι ο μη πα α αν ση η πρε σβε ε ε εν
Γα
 ειν του λυ τρω θη ναι κιν δυ ν ν ν νων τας ψυ
Νη
 χα ας η η μω ω ω ω ων π
Γα
π

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ

΄Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄχυμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

΄Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ

τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οἱενός: Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱονός: Ἄμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ὕχος Γα φ

E ^{Γα} ν φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γαλ λι ασθω

 τα ε πι γει ει α ^{Πα} ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα

 χι ο νι αν του ^υ ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να

 α τω το ον θα α να α τον ^{Πα} ^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε γε

 νε το ^υ ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^υ

 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε

 ος ^υ

Δόξα. Τοῦ Ἅγιου.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ὕχος ^υ Πα φ

T οις ε ρη μη πο λι της και εν σω μα τι Αγ γε

 λος ^υ ^π και θαυ μα τρη γος α νε δει χθης θε ο φο ο ρε Πα

τηρη μων Αυξε ντι ε[¶] νη στει α Αγρου πνι α προ
 σεν χη^Δ ου ρα νι α χαρι σμα τα λα βων^Δ θε ρα
 πεν εις τας νο σθν τας^Δ και τας ψυ χας των πιστει προ στρε
 χοντων σοι[¶] δο ο ξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν^Δ δο
 ξα τω σε ε στεφα νω σαντι^Δ δο ξα τω ε νερ γν τι δι
 α σθ πασιν ι α α μα α τα[¶]

Και νῦν. Θεοτοκίου.

Τ ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
 ρε^Δ συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
 σπο ο της[¶] εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δι και ος Δα βιδ^Δ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ουρα
 νων^Δ βα στα σα σα τον Κτι στην σου[¶] δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου^Δ
 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α τον το ο κ^χ 8
 σου ου ου[¶]

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ
Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια,
εἰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς·

‘Ο ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο Ἱερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδιξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ο Ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο λαός· Ἄμην.

* * * * *